

DZIENNIK URZĘDOWY
OBWODU MIECHOWSKIEGO.

Prenumerata kwartalnie 3 Korony. Nr. 11. Miechów, dnia 1. czerwca 1916.

177.

Do ludności Jen. Gubernatorstwa wojskowego!

Na Rozkaz Najwyższy Jego ces. i król. Apostolskiej Mości, mego Najmiłościwszego Pana, obejmuję urząd jenerał-gubernatora wojskowego na austr.-węg. obszarze okupowanym w Polsce. Na tem stanowisku witam jak najgoręcej ludność powierzonego mi kraju.

Zasady sprawiedliwości i życzliwości, któremi mój znakomity poprzednik przy sprawowaniu rządów tego kraju się kierował, będą mi również służyły za wskaźnik. Od Was natomiast oczekuję, że nienagannem zachowaniem się ułatwicie mi życzliwe i przyjazne postępowanie.

Wierny intencyom mego Dostojnego Monarchy, któremu dobro Wasze leży na sercu, skieruję me dążenia ku temu, aby według najlepszych sił łagodzić dalej ciężkie rany, zadane krajowi wojną i popierać dalszy pomyślny rozwój tego kraju.

Zwracam się do Was wszystkich o poparcie mnie w tej pracy; odnoście się do mnie z pełnem zaufaniem.

Lublin, dnia 9. maja 1916.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:
Karol Kuk, zbrojmistrz polny, w. r.

178.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 4. maja 1916,

dotyczące monopolu cukrowego i przymusu koncesyjnego dla handlu cukrem.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

Rozdział I.

Monopol cukrowy.

§ 1.

Monopol przywozu i sprzedaży.

Przywóz cukru do obszaru okupowanego i sprzedaż cukru w obrębie tego obszaru zastrzega się na rzecz c. i k. Zarządu wojskowego.

Pod nazwą »cukier« rozumieć należy cukier buraczany.

§ 2.

Przywóz.

Przywóz cukru do obszaru okupowanego przez c. i k. Zarząd wojskowy jest wolny od cła.

Przywóz dla celów określonych w § 4, punkt 1, 2, 3 i 6 ordynacyi cłowej (rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 31. maja 1916, Nr. 15 Dz. rozp.), nie ulega żadnym ograniczeniom.

§ 3.

Upoważnienia do sprzedaży cukru.

C. i k. Zarząd wojskowy może upoważnić pewne osoby do sprzedaży cukru, udzielając im koncesyi na handel cukrem.

Koncesya zastępuje także pozwolenie zakupna (§ 4 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 15. grudnia 1915, Nr. 47 Dz. rozp.).

§ 4.

Ustanowienie cen.

Ceny sprzedaży cukru będą ustanowione w drodze rozporządzenia Jenerał-Gubernatorstwa.

Jenerał-Gubernatorstwo postanawia, po jakich cenach producent musi oddać cukier c. i k. Zarządowi wojskowemu, i ustala ceny, po których c. i k. Zarząd wojskowy odstępuje cukier handlarzom.

Uchyla się wszelkie pośrednie opłaty od fabrykacyi lub sprzedaży cukru.

Rozdział II.

Koncesya na handel cukrem.

§ 5.

Władza koncesyonująca i dokument koncesyjny.

Koncesyi na handel cukrem (§ 3) udziela Komenda obwodowa, w której obrębie urzędowym przedsiębiorstwo ma być prowadzone.

Pozwolenie wystawia się w formie dokumentu (dokument koncesyjny).

§ 6.

Posiadacz koncesyi.

Koncesyi udziela się tylko osobom godnym zaufania i nienagannego prowadzenia, które posiadają odpowiedne ogólne i kupieckie wykształcenie.

Prowadzenie przedsiębiorstwa przez dzierżawcę jest zakazane. Prowadzenie przedsiębiorstwa przez zastępcę na rachunek posiadacza koncesyi wymaga pozwolenia Komendy obwodowej. Zastępca musi odpowiadać warunkom pierwszego ustępu.

Po śmierci posiadacza koncesyi może być przemysł prowadzony na podstawie dawnego dokumentu koncesyjnego na czas wdowieństwa na rachunek wdowy, która żyła z nim aż do jego śmierci we wspólnem gospodarstwie domowem, lub na rachunek małoletnich potomków uprawnionych do dziedzictwa aż do osiągnięcia pełnoletności; o tem należy donieść Komendzie obwodowej i wyznaczyć w razie potrzeby odpowiedniego zastępcę w myśl poprzedniego ustępu.

§ 7.

Lokal przedsiębiorstwa.

Na podstawie tej samej koncesyi może być handel cukrem prowadzony tylko w jednej gminie i tylko w lokalach wymienionych w dokumencie koncesyjnym.

O przesiedleniu w obrębie tej samej gminy należy donieść Komendzie obwodowej przynajmniej na tydzień przed otwarciem handlu w nowym lokalu.

§ 8.

Rodzaj i rozmiary przedsiębiorstwa.

Dokument koncesyjny ustanawia rodzaj i rozmiary przedsiębiorstwa, zwłaszcza, czy towar może być oddawany tylko drobnym handlarzom, czy także wprost konsumentom.

§ 9.

Nadzór władz.

Prowadzenie handlu cukrem stoi pod nadzorem władzy.

Organom, powołanym do wykonywania tego nadzoru, musi być dozwolony wstęp do lokali przedsiębiorstwa, ich przeszukiwanie i wgląd do ksiąg handlowych i innych zapisków o handlu cukrem.

Rozdział III.

Postanowienia ogólne i końcowe.

§ 10.

Upoważnienie do wydania zarządzeń wykonawczych.

Jeneral-Gubernator upoważniony jest do wydania wszelkich rozporządzeń i do stworzenia wszelkich urządzeń, potrzebnych dla przeprowadzenia monopolu cukrowego.

§ 11.

Postanowienia karne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia lub przepisu, wydanego na jego podstawie, będą — o ile nie podpadają pod surowszą karę — karane przez Komendę obwodową grzywną do pięciu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

Obok kary aresztu może być nałożona grzywna do trzech tysięcy koron.

§ 12.

Zarządzenia przymusowe.

Koncesya może być każdej chwili cofniętą.

Koncesya musi być cofniętą, jeżeli odpadną warunki co do godności zaufania lub nienaganności posiadacza koncesyi, lub jeżeli przy prowadzeniu przedsiębiorstwa nie dotrzymano niniejszego rozporządzenia lub przepisu, wydanego na jego podstawie, mimo powtórnego ukarania i przestrogi urzędowej.

Dla zapewnienia skutku może Komenda obwodowa zamknąć przymusowo lokal przedsiębiorstwa i zarządzić zajęcie towarów.

§ 13.

Postanowienia przejściowe.

Zapasy, znajdujące się w obszarze okupowanym, przeznaczone na sprzedaż, a nie wprowadzone lub nabyte przez c. i k. Zarząd wojskowy, mogą być sprzedane bez pozwolenia c. i k. Zarządu wojskowego tylko do 10. czerwca 1916, o ile nie zostały przed tym dniem zgłoszone w Komendzie obwodowej, w której okręgu urzędowym są zamagazynowane.

Zgłaszający otrzymuje potwierdzenie zgłoszenia.

Zapasy niezgłoszone uzna Komenda obwodowa za przepadłe z dniem 10. czerwca 1916.

Zapasy zgłoszone mogą być sprzedane bez pozwolenia c. i k. Zarządu wojskowego do 10. lipca 1916. Zapasy niesprzedane do tego czasu obejmie c. i k. Zarząd wojskowy po cenach umówionych lub po cenach, po jakich odstępuje się cukier handlarzom (§ 4, ustęp 2).

§ 4, ustęp 3, nie stosuje się do zapasów, określonych w pierwszym ustępie, podatki pośrednie, przypadające według ustaw krajowych, mogą być co do tych zapasów podwyższone w drodze rozporządzenia Jeneral-Gubernatora aż do wysokości stu procent stopy podatkowej.

Osoby, które otrzymały pozwolenie na wywóz pewnego zapasu cukru z monarchii, mogą ten zapas wprowadzić do 1. czerwca 1916. Zapasy te podlegają po wprowadzeniu ich przepisom tego paragrafu.

§ 14.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15. maja 1916.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

179.

Przepisy o wprowadzeniu monopolu cukrowego w obwodzie miechowskim.

Aby każdemu mieszkańcowi obwodu dać możność zakupienia takiej ilości cukru, jakiej potrzebuje i aby zapobiedz spekulacyi i ukrywaniu cukru przez kupców, zaprowadzono w obwodzie miechowskim z dniem 15. maja monopol cukrowy.

Postanowienia dotyczące przeprowadzenia monopolu cukrowego są następujące:

Jedynie tylko kupcy posiadający odpowiednią koncesyę uprawnieni są do sprzedaży cukru.

Aż do czasu nadania koncesyi (w początkach czerwca) c. i k. Komenda obwodowa udzieliła pozwolenia na hurtowną sprzedaż cukru Spółce handlowej, zaś na drobną sprzedaż kupcom, którzy są udziałowcami tej firmy.

Co do udzielania koncesyi, to — podobnie jak przy koncesyach na tytoń — c. i k. Komenda obwodowa nada koncesyę na sprzedaż cukru dla całego obwodu miechowskiego jednemu lub dwom kupcom hurtownym, oraz odpowiedniej ilości drobnych kupców.

Od dnia 10. czerwca nie będzie już wolno kupcom, nie posiadającym koncesyi, trudnić się sprzedażą cukru.

W każdej gminie otrzymają pozwolenie na sprzedaż cukru co najmniej dwaj drobni kupcy, którzy będą pobierać u kupca hurtownego taką ilość cukru miesięcznie, jaka odpowiada ilości głów w gminie.

Mieszkańcy jednej i tejsamej gminy będą mogli kupować tylko u tych kupców, którzy będą uprawnieni do sprzedaży cukru w gminie.

Nazwiska kupców hurtownych i drobnych handlarzy poda się do wiadomości.

Sprzedaż cukru odbywać się będzie tylko za okazaniem karty cukrowej. Dla ludności miejskiej ustanowi się karty cukrowe koloru zielonego, (numerowane od liczby 1—5000). Do ludności miejskiej zalicza się mieszkańców miasta Miechowa, Słomnik i Proszowic, dla których przeznacza się na głowę 1½ funta cukru miesięcznie. Karty cukrowe dla ludności wiejskiej, do której zalicza się resztę mieszkańców obwodu, będą koloru bronzowego i według nich przypadnie na głowę 1 funt miesięcznie.

Każda rodzina, prowadząca wspólne gospodarstwo, otrzyma jedną kartę cukrową.

Na każdej karcie cukrowej wpisze urząd gminny: nazwisko głowy rodziny, ilość osób należących do rodziny, miejsce zamieszkania, numer domu i przypadającą ilość cukru, stosownie do ilości członków rodziny.

Każda gmina otrzyma ściśle wyznaczoną ilość kart cukrowych, na których umieszczony będzie numer porządkowy. Kupcy uprawnieni do sprzedaży cukru będą powiadomieni o seryi numerów przypadających na daną gminę, co im ułatwi sprawdzenie, czy kupujący jest rzeczywiście mieszkańcem tejże gminy.

W razie przesiedlenia się należy umieścić potwierdzenie nowej gminy na odwrotnej stronie karty cukrowej.

Wszystkie nadużycia lub podrabiania kart cukrowych będą karane.

Kupujący mają przynosić ze sobą karty cukrowe. Przy sprzedaży cukru kupcy obowiązani będą odcinać kupony, przypadające na odnośny miesiąc i starannie je u siebie przechowywać.

Ponieważ kupony kart cukrowych będą opiewać na cały miesiąc, można będzie zakupywać cukier tylko raz w miesiącu.

Kto do 28 każdego miesiąca nie podejmie należnej mu ilości cukru, nie dostanie nic za miesiąc bieżący, a kupon straci ważność. Kto przypadającej ilości za drugą połowę maja nie zakupił, może ją jeszcze dostać wraz z ilością za czerwiec. Duplikatów zgubionych kart cukrowych wydawać się nie będzie.

Koncesyonowane hurtownie rozdzielają cukier pomiędzy drobnych handlarzy.

Każdy drobny kupiec otrzyma dokładne wskazówki, gdzie ma cukier kupować, a każdy kupiec hurtowny posiadać będzie szczegółowy wykaz drobnych kupców.

Cukier na miesiąc czerwiec pobierać będą uprawnieni do sprzedaży w dwóch terminach, t. j. 5. i 16. czerwca. Dnia 5. czerwca wyda się połowę całej ilości miesięcznej, 16. resztę miesięcznego zapotrzebowania. Każdy kupiec w jednej i tejsamej gminie otrzyma równą ilość.

W następnych miesiącach drobni kupcy winni zakupić cukier u kupca hurtownego między 1-szym a 5-tym miesiąca i to na cały miesiąc. Każdy drobny kupiec otrzyma tylko taką ilość cukru, jaka odpowiada ilości wykazanej w kuponach zebranych przez niego w poprzednim miesiącu. Kupony te należy w następnym miesiącu — przy zakupnie cukru w składowni — złożyć u kupca hurtownego.

Drobni kupcy obowiązani są nadto podać w hurtowni ilość cukru niesprzedaną do dnia 28. każdego miesiąca.

Bez tego wykazu i bez kuponów hurtownia cukru nie wyda.

Bezpośrednio od kupca hurtownego otrzymają cukier także ci przedsiębiorcy, którzy do prowadzenia swego przedsiębiorstwa cukru bezwarunkowo potrzebują, t. j.: cukiernicy, restauratorzy, właściciele kawiarń i t. d. o ile do prowadzenia danego przemysłu są uprawnieni i przemysł ten rzeczywiście wykonują.

Otrzymają oni również potrzebną ilość cukru u wyznaczonego dla nich kupca hurtownego i będą taksamo jak wszyscy obowiązani wykazać pozostałą ilość cukru z każdego miesiąca.

Dla hurtowni wyda się dokładne przepisy o prowadzeniu handlu cukrem.

180.

Ogłoszenie

o przyjmowaniu dobrowolnie zgłaszających się mieszkańców obszaru okupowanego w Polsce do służby przy żandarmeryi krajowej.

Zarząd wojskowy obszarów okupowanych w Polsce zezwolił na przyjmowanie dobrowolnie zgłaszających się mieszkańców kraju okupowanego do służby przy żandarmeryi krajowej.

Ponieważ żandarmerya w obszarach okupowanych jest składową częścią c. i k. armii, dobrowolne wstąpienie do służby przy żandarmeryi podlegać będzie tymsamym warunkom, które obowiązują przy dobrowolnem zgłaszaniu się do służby wojskowej w c. i k. armii, na podstawie zezwolenia udzielonego przez Najwyższe Postanowienie z dnia 1. października 1914 r.

I. Warunki przyjęcia do służby przy żandarmeryi.

a) stwierdzona zdatność wojenna oraz wiek od lat 20-tu do 30-tu;

b) nieposzlakowany charakter kandydata (ukaranie przez sąd wyklucza przyjęcie do służby);

c) znajomość języka polskiego w słowie i piśmie. Kandydaci posiadający także język niemiecki będą mieli pierwszeństwo;

d) stan wolny albo wdowi, lecz bezdzietny;

e) zobowiązanie się do służby czynnej przy żandarmeryi kraju okupowanego na przeciąg najmniej lat 4-ech.

Kandydaci małoletni muszą przedstawić pisemne i przez gminę potwierdzone świadectwo, że ojciec, względnie opiekun zgadza się na dobrowolne ich wstąpienie do służby przy żandarmeryi.

II. Przepisy o poborach.

Przyjęcie nastąpi na razie na przeciąg 6-ciu miesięcy; jest to okres próbny, po przebyciu którego kandydat będzie wcielony do żandarmeryi.

Początkowe pobory wynoszą — oprócz unormowanej należytości w służbie etapowej (obecnie 3 K. 12 h. dziennie) — 2 K. 74 h. żołdu i 1 K. 20 h. dodatku polowego na dzień.

Każdy kandydat musi posiadać własne porządne odzienie, obuwie i bieliznę; później Zarząd wojskowy dostarczy umundurowania, butów i broni.

Do każdego podania należy dołączyć, prócz oryginalnych dokumentów osobistych, następujący rewers, napisany własnoręcznie w polskim lub niemieckim języku:

Rewers.

Obowiązuję się, na wypadek przyjęcia mnie do służby przy żandarmeryi w okupowanych obszarach Polski, służyć czynnie przy tejże żandarmeryi conajmniej przez przeciąg 4-ech lat.

Data Podpis

Dwaj świadkowie

Podanie o przyjęcie należy przesłać do c. i k. Komendy obwodowej najpóźniej do dnia 30. czerwca 1916 roku.

Przyjęci do służby podlegać będą, — od dnia wstąpienia — na równi z osobami przynależącemi do c. i k. armii, przepisom karnym i dyscyplinarnym kodeksu wojskowego.

181.

Przywrócenie historycznych nazw miast Nowo-Aleksandrya i Iwangorod.

Naczelny Komendant Armii na mocy przysługujących Mu uprawnień dla obszarów Polski podlegających austr.-węgier. administracyi wojskowej zarządził, że miasto Nowo-Aleksandrya nosić ma odtąd swoją historyczną nazwę Puławy, a Iwangorod historyczną nazwę Dęblin.

182.

Pobór podatków spożywczych w okupowanej części Polski.

Na mocy rozporządzenia Naczelnej Komendy wojskowej z dnia 17. kwietnia 1916, oraz artykułów 43 i 48 konwencyi hagskiej postanawia się dodatkowo do tut. rozporządzenia z 9. grudnia 1915 Dz. r. IV. część Nr. 13 co następuje:

I. Drożdże pochodzenia krajowego i zagranicznego podlegają opodatkowaniu według stopy jednostkowej, — podobnie jak w niemieckiej części okupowanej Polski — po 32 kopiejki od 1 funta rosyjskiego.

Opodatkowanie drożdży odbywać się ma w formie banderoli — »opaski«. Przy nakładaniu opaski czyli banderoli na drożdże produkcyi tut. krajowej należy postępować po myśli obowiązującej rosyjskiej ustawy o podatkach spożywczych.

C. i k. Urząd cłowy w Szczakowej będzie przekazywał wchodzące przez granicę posyłki drożdży do Oddziału c. i k. Straży skarbowej w Strzemieszycach do nakładania banderoli — gdzie znajduje się hurtowny skład austro-węg. kartelu drożdżowego, który te drożdże będzie układał w przepisane formy i wagi.

Szczegółowe przepisy tego postępowania przekazowego zostaną dodatkowo wydane za porozumieniem się z c. k. Dyrekcyą okręgu skarbowego w Krakowie.

II. Podatek spożywczy od zapałek, tutek i papierków cygaretowych, sprowadzonych z zagranicy nie będzie pobierany, dopóki te artykuły w niemieckiej części okupowanej Polski nie będą opodatkowane. Tutek i papierków cygaretowych tut. krajowego wyrobu nie opodatkowuje się, ponieważ obecnie sprowadzany z zagranicy papier cygaretowy w balach i zwojach tutaj dopiero bywa formowany w tutki i książeczki.

Wymienione artykuły zagranicznego pochodzenia są już obłożone opłatą spożywczą, mieszczącą się w opłacie celnej.

III. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15-go maja b. r.

Od drożdży, będących w obrocie handlowym a nieopodatkowanych stopą według ustępu I, z dniem 16. maja b. r. będących jeszcze w obrocie handlowym lub transporcie — należy pobrać dodatkowo podatek uzupełniający w wysokości różnicy dotychczasowej stopy w porównaniu do stopy wyższej wymienionej t. j. 32 kop. od jednego funta rosyjskiego.

183.

Handel środkami spożywczymi.

W ubikacyach, służących do wyrobu, przechowania lub sprzedaży środków spożywczych, w szynkach,

kawiarniach, cukierniach, piekarniach, jatkach, wyrobniach wody sodowej, jakoteż w innych handlach i publicznych lokalach należy przestrzegać jak największej czystości.

Lokale sklepowe nie mogą służyć równocześnie za mieszkanie lub sypialnię, muszą być wybielone i czysto utrzymane.

Lada sklepowa, półki i sprzęty sklepowe muszą być codziennie gruntownie zmywane. Lada sklepowa — jeśli nie jest marmurową — winna być pomalowaną jasną, nieprzepuszczalną, łatwą do zmywania farbą lub też obita blachą.

Lokale sklepowe muszą być przynajmniej raz w tygodniu myte.

Środki spożywcze, szczególnie chleb i towary spożywcze codziennego użytku winny być trzymane w jak najczystszych skrzynkach i naczyniach, by ochronić je bezwzględnie przed jakiemkolwiek zanieczyszczeniem (od much, dotykania palcami ze strony publiczności, kurzu itd.).

Talerze od wag mają być zawsze jak najdokładniej wyczyszczone.

Środki spożywcze, a w szczególności te, które bez poprzedniego przyrządzania można spożyć (cukier, sól, mięso, tłuszcz, wyroby masarskie) muszą być zawinięte w czysty papier, a nie w stary, posmarowany papier lub gazetę.

Środki żywności w workach (np. mąka) mają stać na podstawce, a nie na gołej podłodze.

Na targach przy sprzedaży środków spożywczych pod gołem niebem lub w podsieniach, w otwartych oknach, bramach lub budkach nie wolno trzymać artykułów żywności na ziemi, tylko na stołach, ławkach.

Stoły, ławki, na których wyłożone są na sprzedaż artykuły spożywcze, owoce i napoje, mają być polakierowane lub nakryte czystą ceratą. Stoły te i ceratę należy codziennie czysto umyć. Talerze, miski, półmiski, szklanki, kubki, garnki itd. muszą być utrzymywane w należytej czystości. Obok lady ma stać na stołku większe naczynie z wodą przegotowaną i z czystą ściereczką do umywania i obcierania zanieczyszczonych naczyń. Sprzedający powyższe artykuły mają mieć na sobie czyste ubranie i czysto umyte ręce.

Wędliny, kiełbasy, słonina, cukierki, ciastka, figi, owoce i inne środki spożywcze, podpadające łatwo zepsuciu lub zanieczyszczeniu, mają być stale przykryte szklannym kloszem albo siatką dla ochrony przed pyłem i owadami.

O ile nabycie tych przyrządów przedstawiałoby trudności, zastąpić je należy siatką z muślinu lub organtyną. Na straganie ma stać tabliczką z napisem, że przedmiotów spożywczych przed kupnem rękami dotykać nie można.

Miejsce otaczające każdy stragan powinno być ciągle czysto utrzymywane. Zwierzchność gminna i c. i k. Komenda posterunku żandarmeryi będą czuwać nad ścisłem wykonaniem powyższych przepisów.

Na zarządzenie c. i k. Komendy obwodowej zanieczyszczone i nie należycie utrzymane artykuły żywności ulegną konfiskacie i zniszczeniu.

Przekroczenie tych przepisów karze Komenda obwodowa względnie Żandarmerya po myśli rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 19. sierpnia 1915, Dz. rozp. Nr. 30.

184.

Nosacizna u koni.

W najnowszych czasach pojawiła się ponownie w obwodzie miechowskim epidemia nosacizny u koni.

Zwraca się więc uwagę wszystkich właścicieli koni na tę zdradliwą chorobę, rozszerzającą się nader prędko i silnie, oraz zaleca się pod tym względem jak największą czujność.

Zakazuje się najsurowiej wprowadzania obcych koni do własnych stajen i na odwrót wprowadzania własnych koni do obcych stajen, jak niemniej pojenia koni w zbiorowych żłobach, rzekach i potokach.

Wzywa się ponownie wójtów, by dołożyli wszelkich starań, ażeby wszystkie znajdujące się w gminie stajnie gruntownie odczyszczono i odkażono mlekiem wapiennem, oraz — o ile tego jeszcze dotychczas nie uczyniono — aby usunięto wszelkie miejscowe i przydrożne żłoby (pojła).

Konie należy poić wodą studzienną z osobnych własnych wiaderek.

W razie podejrzenia nosacizny u konia należy o tem donieść natychmiast pisemnie c. i k. Komendzie obwodowej.

Targi na konie wstrzymuje się, aż do dalszego zarządzenia.

185.

Wynagrodzenie za kwatery.

Wedle postanowień rozkazu Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego L. 11 z 1915 Pkt. 13 nie przyznaje się żadnego wynagrodzenia za mieszkania w obsadzonych obszarach Polski, z wyjątkiem wymienionych w tutejszym zarządzeniu J. Nr. 193 z 1915 ubikacyi przeznaczonych na biura władz administracyjnych.

Odszkodowanie najbardziej dotkniętych i najbardziej uwzględnienia godnych właścicieli mieszkań należy do zakresu działania gminy.

Przytem należy pamiętać, że nie chodzi tu o nałożenie ciężaru na gminę, lecz wyłącznie skłonienia gminy do sprawiedliwego czuwania nad interesami swych członków, i odpowiedniego rozdziału ciężarów kwaterunku wedle stosunków miejscowych.

Gmina nabędzie środki odszkodowania dotkniętych dostarczaniem kwater właścicieli domów przez zaprowadzenie ogólnych opłat. W ten sposób zwolni się właścicieli domów od ciężaru, jaki ponosić winni nie pojedyńczy właściciele, którzy przypadkowo mieli mieszkania do dyspozycyi, lecz wszyscy członkowie gminy wedle swoich stosunków zarobkowych i majątkowych.

Ze względu, że zaprowadzenie większej stałej załogi powiększa ogólny obrót handlowy w siedzibie Komendy obwodowej, stwarza się bezwątpienia możliwość zaprowadzenia odpowiednich opłat gminnych i przeszkodzenia niesprawiedliwemu rozłożeniu ciężarów kwaterunkowych.

Gdzie są tylko małe załogi, można zaniechać zaprowadzenia osobnej opłaty i wynagrodzenia za dostarczone kwatery, jeżeli dostarczenie kwatery nie zagraża gospodarczemu bytowi gospodarza.

Stałe zakwaterowanie po hotelach będzie wedle możności ograniczone, o ile przynosi znaczną szkodę danemu przedsiębiorstwu.

Wynagrodzenie za dostarczone kwatery należy przyznać tym właścicielom mieszkań, którzy skutkiem odstąpienia ubikacyi zmuszeni zostali do wynajęcia innych i tym wreszcie, którym kwaterunek przeszkodził do wykonywania zawodu. Od woli gminy zależy jednak przyznać wynagrodzenie wszystkim dostarczającym kwatery.

186.

Warszawskie Towarzystwo ubezpieczeń „Snop“.

Warszawskie Towarzystko ubezpieczeń »Snop«, używające obecnie firmy: »Towarzystwo Wzajemnego Ubezpieczenia od ognia Snop«, otrzymało zezwolenie na podjęcie czynności ubezpieczeniowych w obszarze Wojskowego Jeneralnego Gubernatorstwa.

Zakres czynności obejmować ma ubezpieczenia budynków od ognia, których wartość szacunkowa wynosi więcej jak 5000 rubli, jak również nieruchomości w miastach i nieruchomości fabrycznych; zezwolenie na podjęcie działalności zależnem jest od założenia filii w obszarze Wojskowego Jeneralnego Gubernatorstwa.

187.

Towarzystwo Wzajemnych Ubezpieczeń w Krakowie.

Towarzystwo Wzajemnych Ubezpieczeń w Krakowie otrzymało zezwolenie na podjęcie czynności w zakresie ubezpieczeń na życie.

Biuro, powołane do przyjmowania premii, utworzone będzie w Lublinie.

188.

Wypadki przejechania przez pociąg.

Zdarzają się liczne wypadki przejechania przez pociąg bydła i koni, błąkających się bez nadzoru w pobliżu linii kolejowych.

Zwraca się uwagę mieszkańców wsi, położonych w pobliżu kolei żelaznej, że takie wypadki powodują przerwy w prawidłowym ruchu kolejowym, a z drugiej strony narażają właścicieli zwierząt na duże straty, i że pozostawianie pasącego się bydła w blizkości toru kolejowego bez nadzoru jest surowo zakazane.

189.

Zbieranie sierści końskiej.

W czasie lenienia się nadarza się sposobność zbierania włosów końskich.

Ponieważ sierść końską można użyć do wyrobu koców, należy ją zbierać i odstawiać do handlarzy odpadków sukna Bernarda Wienera w Charznicy i Herszlika Kissnera w Miechowie.

Końska sierść przedstawia wartość 80 h. do 1.20 K za 1 kg.

190.

Sprowadzanie powróseł.

Włościanie, względnie gminy, które chcą sprowadzić z Monarchii powrósła do snopków, mają do 15. czerwca br. podać Komendzie obwodowej swoje zapotrzebowanie, aby dostarczenie powróseł mogło nastąpić na czas.

191.

List gończy.

Jan Goły, liczy lat około 32, urodzony w Przysiece, obw. miechowski, tamże przynależny.

Wysoki, silnie zbudowany, o twarzy podłużnej, z jasno-blond zarostem i blond włosami, ubrany był w bronzowy surdut, ciemno-zielone spodnie, ciemnobrunatną czapkę rowerową i sznurowane trzewiki.

Ponieważ opisany powyżej silnie podejrzany jest o mord rabunkowy, przeto uprasza się wszystkie Komendy, sądy, władze i organy bezpieczeństwa, aby go w razie napotkania aresztowały i tutejszemu sądowi wydały.

Sąd c. i k. Komendy obwodowej w Olkuszu.

C. i k. Komendant obwodu:

FRANCISZEK PREVEAUX, podpułkownik, m. p.

Kraków. — Druk. W. L. Anczyca i Spółki.